

Една стъпка, която го приближава къмъ политическия бунтъ, но която още не съставлява цѣла революция. Революция има тогава, когато дѣйствуватъ организирани сили противъ единъ съществующъ режимъ, за да го счупятъ и замѣнатъ съ другъ режимъ. До 1867. година въ България имаше бунтъ, нѣмаше революция въ непосредствения смисълъ на думата; имаше чети, нѣмаше организирано възстание. Ботйовъ, който таеше героическа обичъ къмъ нашитѣ класически хайдути, неможеше да измѣни на своето Одеско възпитание, на своитѣ понятия за революция. Пръвъ примѣръ за послѣдователностъ остави въ Калоферъ, вториотъ примѣръ ще наблюдаваме да даде задъ Дунава.

Първата работа на българския поетъ била да докаже на легендарния герой, че народитѣ днесъ се борятъ за по-други начала, и че задачата на българскитѣ хайдути трѣбва да бжде — да дигнатъ всеобща, народна революция. Четитѣ трѣбва да сж агенти на революцията, тѣ да подготвятъ народа, да му вдѣхвватъ любовъ къмъ свободата и ненавистъ къмъ тиранията, да му пѣятъ вѣчно пѣсенята на бждащето — и единъ день, съ общи сили, да се дигне цѣлата маса, за да се освободи отъ канени и отъ неканени гости. Една-две чети не сж въ състояние да поклатятъ голѣмитѣ основи на деспотизма. Трѣбва много чети, хиляди възстаници, и цѣлъ народъ отъ мало до голѣмо — да махне дѣсница, за да се згромоляса „това мръсно здание“... Четитѣ трѣбва да се намиратъ въ България, за да бранятъ роба отъ насилията и кражбитѣ на читаци и чорбаджии, и да занесатъ тамъ началата на народната революция, да подготвятъ роба за нея, за великия день. — Всѣки день ще правимъ бунтъ — за да се приближимъ къмъ онзи день. Новата наука, комунизмътъ, ни учи, завършвалъ Ботйовъ убѣдителното си слово, да търсимъ общо равенство отъ революцията,